Dosarul nr.1-146/25
1-25089714-32-1-24062025
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

29 iunie 2026
or.Ialoveni
Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Bîcu
Grefieri Svetlana Pavalachi, Valentina
Scutaru
Cu participarea:
Procurorilor Cristin Ghemu, Valeriu
Cîrlan
Avocatului Victoria Caracuian
Inculpatului *****

a examinat în ședință de judecată publică, desfășurată în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui,

*****, domiciliat în *****, de naționalitate moldovean, cetățean al R.M., supus militar, celibatar, nu este angajat oficial, anterior nejudecat,

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(5) Codul penal.

Perioada examinării cauzei penale: 20.01.2026 – 29.06.2026.
Procedura de citare a fost respectată.
Procurorul Valeriu Cîrlan, a solicitat de a-l recunoaște pe ***** vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(5) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă penală sub formă de amendă în mărime de 2 250 u.c.
Avocatul Victoria Caracuian, a menționat că inculpatul ***** și-a recunoscut vina, se căiește sincer de cele săvârșite, nu are antecedente penale, reieșind din imposibilitatea ultimului de a achita amenda a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare cu aplicarea prevederilor art.90 Codul penal.

Partea descriptivă
În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire

penală,
recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situația de fapt reținută de instanță.

***** *****, la data de 05 iunie 2025, aproximativ la 04:10, încălcând prevederile art.10 pct.2) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13 mai 2009, care stipulează că *„...persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și la cererea lucrătorilor de poliție, este obligată să înmâneze pentru control permisul de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus... ” și cerințele prevederilor art.14 lit.a) din Regulamentul Circulației Rutiere care stipulează că „...conducătorului de vehicul este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase. care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere...”,* condiții care au fost ignorate de conducătorul vehiculului și ca rezultat la 05.06.2025, aproximativ la ora 04:10 fără a deține permis de conducere, conștientizând că a consumat alcool și respectiv se afla în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările lor, a condus mijlocul de transport de model „*****” cu n/î *****, pe drumurile publice, până în *****i, unde a fost stopat de către angajații SSP a IP Ialoveni. Fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, ***** a fost supus testării alcooscopice în rezultat stabilindu-i-se concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,84 mg/1, indice care, conform art.134[12] din Codul penal, se califică ca stare de ebrietate.

În cadrul ședinței de judecată din 11 mai 2026 inculpatul ***** fiind asistat de avocatul Victoria Caracuian, a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaște în totalitate probele din rechizitoriu, nu dorește administrarea de noi probe, solicitând ca examinarea cauzei să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Avocatul Victoria Caracuian în ședința de judecată a susținut poziția inculpatului privind examinarea cauzei în procedură simplificată.

Procurorul Valeriu Cîrlan a menționat că, cererea urmează a fi admisă nu sunt obiecții.

Examinând cererea înaintată de inculpat și reieșind din prevederile art.364[1] Codul de procedură penală, instanța de judecată a admis prin încheierea protocolară din 11 mai 2026 cererea inculpatului ***** cu privire la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, remarcând faptul că inculpatul și-a manifestat suficient de clar voința ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu a pretins la administrarea unor probe noi.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia,

pentru a permite stabilirea unei pedepse, actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art.296 Codul de procedură penală, iar fapta imputată inculpatului a fost just încadrată conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

La judecarea cauzei în fond instanța a procedat la audierea inculpatului *****, potrivit regulilor de audiere a martorului, urmare a căruia ultimul vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut-o integral și judecății a declarat că, pe data de 05 sau 06 iunie 2025 în jurul orelor 04-04:30 a dus o persoană la Horești cu automobilul de model „*****”, a trecut poliția, s-a gândit să se ducă cu automobilul acasă, când a văzut poliția nu era servit, a ajuns acasă, l-a sunat ***** și i-a spus că cineva l-a bătut și s-a dus. Au servit împreună vre-o 4 sticle de bere de 2,5 l, a dat să dea cu mașina înapoi și a venit poliția, a prezentat actele, a fost testat, rezultatul fiind 0,84 mg/l, automobilul a fost ridicat. La întrebările avocatului a comunicat că, îi pare rău, ar dori o pedeapsă cu suspendare, nu are bani să achite amenda. La întrebarea procurorului a comunicat că automobilul se află la tatăl său.

Aprecierea probelor de către instanța de judecată.

Potrivit art.384 Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art.389 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

În corespundere cu prevederile art.93 alin.(1) Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri,

formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul ***** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 05.06.2025, înregistrat în REI-1 a IP Ialoveni cu nr.20254400277 (f.d.4);

- ***procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 05.06.2025,*** conform căruia agentul constatator, *****, a efectuat testarea alcoolscopică a conducătorului ***** cu dispozitivul de măsurare a concentrației de alcool în aerul expirat de tip „Drager", constatându-se concentrația de alcool în aerul expirat de 0,84 mg/1 (f.d.7);

- ***îndreptarea din 05.06.2025 ora 04:30,*** eliberată de agentul constatator *****, privind efectuarea examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii acesteia, a cet.*****, care a fost de acord cu rezultatul testării cu aparatul Drager (f.d.8);

- ***procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 05.06.2025,*** acțiune procesuală prin care ***** a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport de model „*****" cu numărul de înmatriculare ***** (f.d.9);

- ***procesul-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială din 05.06.2025,*** acțiune procesuală prin care a fost ridicat mijlocul de transport de model „*****" cu numărul de înmatriculare ***** și transportat pe teritoriul parcării speciale a SRL „*****r" (f.d.11,13);

- ***procesul-verbal de examinare a obiectului (vehiculul) din 09.06.2025,*** acțiune procesuală prin care a fost examinat mijlocul de transport de model „*****" cu numărul de înmatriculare ***** ce aparține cet.*****. In urma examinării s-a depistat defecțiuni în partea din față a mijlocului de transport, lipsa barei de protecție în față și oglinda din partea dreaptă deteriorată (f.d.28);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 11.06.2025, acțiune procesuală prin care a fost examinat tichetul Drager nr.8460, stabilindu-se că agentul constatator *****, la 05.06.2025, ora 04:11, a testat alcoolscopic pe cet.***** cu analizatorul vaporilor de etanol de tip „Drager 6810", la ultimul constatându-se concentrația de alcool în aerul expirat de 0,84 mg 1 (f.d.16);

- ***procesul-verbal de examinare din 09.06.2025,*** acțiune procesuală prin care a fost supusă examinării două înregistrări video din data de 05.06.2025, stocate pe un CD-R. În secvențele video sunt fixate oprirea automobilului, solicitarea prezentării actelor și momentul testării alcoolscopice a cet.*****, cu aparatului de tip „Drager", fiind prezentat rezultatul final 0,84mg/l (f.d.19);

- ***procesul-verbal de ridicare din 12.06.2025,*** acțiune procesuală prin care de la angajatul IP Ialoveni, Josu Larisa a fost ridicată o copia autentificată a procesului-verbal

cu privire la contravenție seria nr. MAI06 ***** întocmit la 19.05.2025 ora 17:26, întocmit de către SSS al SP-4, *****, pe faptul că cet.***** conducea autovehiculul de model „*****” cu nr. *****, fără a deține permis de conducere (f.d.23,24);

- ***procesul-verbal de examinare din 12.06.2025,*** acțiune procesuală prin care a fost supus examinării procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr.MAI06 ***** întocmit la 19.05.2025 ora 17:26, întocmit de către SSS al SP-4, *****, pe faptul că cet.***** conducea autovehiculul de model „*****” cu nr. *****, fără a deține permis de conducere și a fost supus amenzii contravenționale în sumă de 30 u.c. echivalent a 1500 lei (f.d.25);

Documente:

- tichetul de tip „Drager 6810” cu nr.8460 din 05.06.2025, recunoscut și anexat la cauza penală prin ordonanța organului de urmărire penală din 11.06.2025 (f.d.15,17);
- copia autentificată a procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr.MAI06 ***** întocmit la 19.05.2025 ora 17:26, întocmit de către SSS al SP-4, *****, pe faptul că cet.***** conducea autovehiculul de model „*****” cu nr.*****, fără a deține permis de conducere, recunoscută și anexată la cauza penală prin ordonanța organului de urmărire penală din 12.06.2025 (f.d.24-26).

-declarațiile martorului **,*** consemnate în procesul-verbal de audiere a martorului din 10.06.2025 (f.d.29-33);

- declarațiile martorului **,*** consemnate în procesul-verbal de audiere a martorului din 10.06.2025 (f.d.34-38).

Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.

În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, *instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.*

Potrivit art.6 alin.(1) din Codul penal, *persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăție.*

Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală*, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.*

În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de procedură penală, *instanța de judecată la adoptarea sentinței este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în ședința de judecată.*

Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității. Astfel, în conformitate cu 101 Codul de procedură penală, instanța de judecată, verificând aspectul concludenţei, pertinenței şi utilității probelor acumulate, a ajuns la concluzia că acestea au fost obținute în mod legal, respectiv insuficiența probatoriului nu poate fi pusă la îndoială.

La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu

stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v.Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Pe plan național, articolul 95 alin.(1) Codul de procedură penală prevede, *că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului*, iar articolul 95 alin.(2) stabilește, *că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.*

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât „natura" şi „cauza" acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța consideră vina inculpatului ***** deplin dovedită şi încadrează acțiunile lui intenționate în baza art.264^1 alin.(5) Codul penal - după semnele calificative: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, săvârşită de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de procedură penală, *instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracțiuni.*

În conformitate cu art.51 alin.(1) Codul penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.*

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art.52 Codul penal, *se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod*.

Potrivit art.113 Codul penal, *se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.*

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993" CtEDO a statuat că „(...) *o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală"*.

Potrivit pct.10 alin.2) lit.a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede şi, la cererea poliţistului, poliţistului de frontieră, ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus.

În conformitate cu lit.a) pct.14 al Regulamentului Circulației Rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

Instanța reține că inculpatul ***** își dădea seama de caracterul antisocial al faptelor sale, a prevăzut rezultatul faptelor sale și l-a urmărit prin săvârșirea acestei fapte, prin urmare a săvârșit fapta cu vinovăție sub forma intenției directe.

Instanța conchide că, cumul de probe prezentate în sprijinul învinuirii și enumerate mau sus, dovedesc vinovăția inculpatului iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală și în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Mai mult ca atât, inculpatul nu a contestat acțiunile organelor de constatare aflate în exercițiul funcției, semnând toate actele materiale survenite prin prisma documentării cauzei, ceea ce denotă că acesta și-a asumat stare de fapt stabilită asupra cărora nu a formulat care obiecțiuni.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

Iar, individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ținând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea celui condamnat, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art.75 Codul penal al

Republicii Moldova, şi anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată corect capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia urmează a fi individualizate în aşa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

Instanţa va avea în vedere atât principiul prevăzut în art.4 Cod penal RM- umanismul legii penale, cât şi al art.7 Cod penal - la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale şi pedepsei penale pentru una şi aceeaşi faptă.

O pedeapsa inechitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare cauzând noi suferinţe, corespunzător aceasta nu-şi poate atinge scopul de corectare şi reeducare ci de generare a mobilurilor negative.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii.

Instanţa de judecată consideră că principalele elemente de care judecătorul trebuie să ţină seama de fiecare dată când soluţionează cauza penală şi când alegecategoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 CP, sunt stabilirea termenului şi mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părţii speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei şi depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii, deci este vorba de

personalitatea infractorului.

La caz, fapta săvârșită de către ***** în baza art.264[1] alin.(5) din Codul penal, se pedepsește cu amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani iar potrivit prevederilor art.16 alin.(3) Cod penal este o infracțiune mai puțin gravă.

În conformitate cu prevederile art.76 Codul penal, circumstanțe atenuante de către instanță s-a constatat: căința sinceră.

În conformitate cu prevederile art.77 Codul penal, circumstanțe agravante, nu au fost stabilite.

Funcțiile de constrângere şi de reeducare, precum şi scopul preventiv al pedepsei, pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancțiunii, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată.

La stabilirea pedepsei instanța va avea în vedere că, anterior inculpatul nu a fost judecat (f.d.43-44), conform cazierului contravențional eliberat la 06.06.2025 pe numele lui ***** este indicat că în perioada de timp 01.06.2009-06.06.2025 pe numele ultimului a fost înregistrată o contravenție în baza art.231 alin.(2) Cod contravențional, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de amendă pe care a achitat-o (f.d.45), le evidență narcologică sau psihiatrică nu se află (f.d.47,49). Potrivit caracteristicii eliberate de primarul satului Horești, ***** este indicat că, la primăria din ***** careva plângerii pe numele lui ***** nu au parvenit. La comisiile de profil pe lângă consiliul local din ***** a fost ascultat. Aflându-se în teritoriul ***** a avut observații vizând comportamentul în familie și societate (f.d.51), nu deține permis de conducere (f.d.42), totodată acesta a recunoscut vinovăția și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată.

Potrivit art.80[1]alin.(2) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.264[1] Cod penal și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducere cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute de Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În acest mod, în speță, limita maximă a pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(5) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art.80[1] alin.(2) din Codul penal, se modifică, astfel noile limite a pedepsei cu amendă sunt 2500 și 2250 unități convenționale, a pedepsei cu închisoare de la 2 ani până la 3 ani și 9 luni.

Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului în domeniul securității circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoane în starea de ebrietate reprezintă grad și mai avansat de pericol.

Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința lui ***** a unei pedepse sub forma de amendă, iar apărătorul a solicitat aplicarea unei

pedepse sub formă de închisoare cu aplicarea prevederilor art.90 Codul penal, luând în considerație că inculpatul se află în imposibilitate de a achita amenda.

Instanța reține că, fapta prejudiciabilă comisă de inculpat prezintă un grad sporit de pericol social, aducând atingere siguranței traficului rutier și ordinii publice. Totuși, la stabilirea categoriei și a cuantumului pedepsei, instanța are obligația legală de a pune în balanță gravitatea faptei cu circumstanțele personale ale inculpatului și posibilitatea reală de executare a sancțiunii.

Deși acuzatorul de stat a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de amendă, care conform sancțiunii faptei incriminate inculpatului, prevede limite financiare substanțiale, instanța apreciază că această opțiune este inoportună și contraproductivă în cauza de față.

Având în vedere caracterul instabil al veniturilor inculpatului, or acesta nu este încadrat oficial în câmpul muncii, declarația acestuia privind imposibilitatea achitării amenzii, aplicarea unei sancțiuni pecuniare ar fi lipsită de finalitate practică. O astfel de abordare ar genera inevitabil o procedură ulterioară de înlocuire a amenzii, prelungind nejustificat procesul de reeducare.

Potrivit prevederilor alin.(1), (2) art.70 din Codul penal, „închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvârşirea unei infracţiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viaţă şi plasarea ei, în baza hotărârii instanţei de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar”. „Închisoarea se stabileşte pe un termen de la 3 luni la 20 de ani”.

Conform art.72 alin.(3) Codul penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție.

Ținând cont de circumstanțele atenuante și lipsa circumstanțelor agravante, de personalitatea inculpatului, în cumul cu circumstanțele comiterii faptei, atitudinea ultimului față de fapta comisă, acordând deplină eficiență prevederilor normei incriminate în ceea ce privește categoriile de pedeapsă prevăzute la art.264^1alin.(5) din Codul penal, instanța de judecată consideră că în cazul dat corectarea inculpatului ***** este posibilă prin aplicarea față de ultimul a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, ținând cont de circumstanțele cauzei, de recunoașterea vinovăției de către inculpat, judecarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, instanța va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate lui *****, în temeiul prevederilor art.90 Cod penal, cu condiția că în perioada de probațiune care va fi fixată, inculpatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În această odine de idei, instanța consideră că scopul educativ al pedepsei poate fi atins şi fără privarea de libertate a inculpatului, acordându-i o șansă acestuia de a se reabilita în fața societății, pentru care fapt va suspenda condiționat executarea acestei pedepse pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) ani.

La fel, potrivit prevederilor art.90 alin.(6) Codul penal, aplicând condamnarea cu

suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl obligă pe condamnat să îndeplinească una sau mai multe dintre următoarele: a) să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; b) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; c) să nu frecventeze anumite locuri, stabilite de instanță, fiind supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni; d) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie, virus HIV sau de boală venerică; e) să repare daunele cauzate victimei şi/sau familiei victimei în cuantumul şi în termenele stabilite de instanță; f) să finalizeze învățământul obligatoriu, să urmeze un curs de instruire sau de calificare profesională; g) să participe la programe probaţionale; h) să presteze muncă neremunerată în folosul comunității, dar numai cu acordul acestuia.

Astfel, instanța de judecată consideră necesar a imputa inculpatului obligațiile conform art.90 alin.(6) lit.a) și lit.b) din Codul penal și anume; să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta și să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

Potrivit prevederilor art.261 alin.(2) Codul de executare, condamnatul cu privire la care a fost suspendată executarea pedepsei semnează în instanța de judecată obligația de a se prezenta, în termen de 5 zile după rămânerea definitivă a hotărârii, la organul de probațiune.

Instanța consideră că, pedeapsa numită este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptei comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

De astfel, instanța își exprimă convingerea că, pedeapsa stabilită inculpatului ***** va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept.

Cu privire la măsura preventivă.

Conform art.395 alin.(1) pct.5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive – ***obligarea de a nu părăsi țara*** în privința inculpatului *****, până la devenirea definitivă a prezentei sentințe.

În latura aplicării măsurii preventive în privința inculpatului instanța a luat în considerare că dreptul la liberă circulație este un drept fundamental și asigurat tuturor persoanelor. Totodată atât legea națională, cât şi legislația internațională prevede situații când acest drept al persoanei poate fi limitat. Astfel instanța de judecată ajunge la concluzia că obligarea de a nu părăsi țara a inculpatului este prevăzută de legislația în vigoare, este necesară într-o societate democratică pentru asigurarea executării sentinței,

în cazul dat ingerința în dreptul la liberă circulație al inculpatului fiind proporțională cu circumstanțele cauzei şi necesară pentru asigurarea punerii în aplicare a pedepsei penale.

Mijloacele materiale de probă.

Potrivit art.157 alin.(1) din Codul de procedură penală, constituie mijloc de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sânt expuse sau adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză. (2) Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sânt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Prin Ordonanțele din 11.06.2025, 12.06.2025 s-a dispus de a recunoaște în calitate de mijloc material de probă: tichetul analizatorului vaporilor de alcool de tip „Drager" 6810 nr.8460 efectuat la 05.06.2025, ora 04:11 de către *****; două înregistrări video stocate pe un purtător material de informații de tip CD-R din 05.06.2025, pe care este înregistrat momentul efectuării testării alcoolscopice a cet.*****; procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr.MAI06 ***** întocmit la 19.05.2025 în privința lui ***** (f.d.17,21,26), care urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale.

Cheltuielile judiciare.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14 Codul procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Conform art.229 alin.(1) CPP, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Așadar, instanța conchide de a încasa de la inculpatul ***** cheltuielile judiciare în sumă de 25,70 lei.

Dispozitivul

În conformitate cu prevederile art.80^1 alin.(2), art.90 Codul penal, art.157, art.229, art.389, art.392-395 Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

*****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(5) Cod penal şi în baza normei menționate, i se stabilește pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Codul penal, executarea pedepsei stabilită lui ***** *****, prin prezenta sentință, se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) ani și nu va fi executată dacă condamnatul în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune şi, prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Se obligă ***** *****, în perioada de probațiune să îndeplinească următoarele:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;
- să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;

Condamnatul ***** *****, se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinței, la Biroul de Probațiune, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

Se aplică inculpatului/condamnatului ***** *****, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

Mijloacele materiale de probă, a le păstra la materialele cauzei penale.

Se încasează de la ***** *****, a.n.*****, domiciliat în ***** în contul statului cheltuielile judiciare pentru efectuarea testării alcoolscopice în sumă de 25,70 (douăzeci și cinci,70) lei.

Sentința este cu drept de atac cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Președintele ședinței,
judecătorul Svetlana Bîcu